

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๓/๒๕๕๕

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่

ศาลจังหวัดลำปางส่งคำร้องของผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๘/๒๕๕๔ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสองหรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ปรากฏว่า บริษัท บางกอกแคปปิตอลเวนเจอร์ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องนายอนุชา แสงภักดี ที่ ๑ นายชนันท์ มะโนคำ ที่ ๒ เป็นจำเลย ในความผิดฐาน โอนสิทธิเรียกร้อง เช่าซื้อ ค่าประกัน และเรียกค่าเสียหาย เป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๘/๒๕๕๔ สรุปได้ว่า จำเลยที่ ๑ ได้เช่าซื้อรถยนต์จากบริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ ค่าประกัน ยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ ๑ ต่อมากระทรวงการคลังมีคำสั่งให้ระงับการดำเนินกิจการของบริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด และอยู่ระหว่างการชำระบัญชีโดยมีองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เป็นผู้ดำเนินการแทน โจทก์ได้เช่าซื้อทรัพย์สินประเภทสัญญาเช่าซื้อของบริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด จึงได้รับโอนสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด ตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตี

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ค่าเช่าซื้อให้แก่บริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด เกินกว่า ๒ งวด ติดต่อกันอันเป็นการผิดสัญญา โจทก์ในฐานะผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องตามสัญญาเช่าซื้อดังกล่าวได้ติดตาม ทวงถาม แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้

จำเลยทั้งสองยื่นคำให้การสรุปได้ว่า จำเลยทั้งสองไม่ได้รับหนังสือบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้อง ระหว่างบริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด กับโจทก์ และไม่ได้ทำหนังสือยินยอมกับการโอนสิทธิเรียกร้องนั้น การโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง และจำเลยทั้งสองยื่นคำร้อง ต่อศาลจังหวัดลำปางด้วยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ซึ่งบัญญัติว่า “การโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยัง สถาบันการเงินอื่นให้กระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์” เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นมาเพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และมีได้มีผลบังคับเป็นการทั่วไป และมุ่งหมายใช้บังคับเพียงกรณีเดียวคือเฉพาะการโอนสิทธิเรียกร้อง ระหว่างบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการเพียงไม่กี่รายรวมถึงบริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด กับโจทก์ เท่านั้น ซึ่งเป็นกรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง บทบัญญัติดังกล่าวจึงขัด หรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ เป็นอันใช้บังคับมิได้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ขอให้ศาล จังหวัดลำปางมีคำสั่งให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ศาลจังหวัดลำปางเห็นว่า ประเด็นที่จำเลยทั้งสองยื่นคำร้องขอให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญตีความนั้น ศาลรัฐธรรมนูญยังไม่เคยมีคำวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าว จึงให้ส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ข้อเท็จจริงเพียงพอที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยได้แล้ว ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้อง พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณา พิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องได้ระบุมาตราของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๗ ที่ได้แย้งว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ อีกทั้งมาตราดังกล่าวของพระราชกำหนดการปฏิรูป

ระบบสถาบันการเงิน ฯ ที่ผู้ร้องกล่าวอ้างก็เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีและยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรานั้นๆ กรณีเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญจึงรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัย คือ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง บัญญัติว่า “กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย”

พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า “การโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่นให้กระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์”

พิจารณาแล้ว เห็นว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มีเหตุผลในการประกาศใช้เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟูสถานะการดำเนินการของสถาบันการเงินบางแห่งที่ประสบปัญหา ไม่สามารถดำเนินกิจการไปได้ตามปกติ และคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินเพื่อเรียกความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินกลับคืนมาสมควรกำหนดมาตรการในลักษณะของการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินอย่างเป็นระบบตามแนวทางสากล และจัดตั้งองค์การของรัฐขึ้นเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินมาตรการดังกล่าว เพื่อแก้ไขปัญหาฐานะของสถาบันการเงิน ตลอดจนช่วยเหลือผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ที่สุจริตของสถาบันการเงินและโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศจึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ ซึ่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ มีเจตนารมณ์ในการตราเพื่อแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟูสถานะการดำเนินการของสถาบันการเงินบางแห่งที่ประสบปัญหาไม่สามารถดำเนินกิจการได้ โดยกำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหา และจัดตั้งองค์การของรัฐเพื่อดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ทั้งนี้ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ นี้ ใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ทุกแห่งที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

และวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ มิได้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ มาตรา ๒๗ จึงเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติหน้าที่
ประธานที่ประชุมคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายกระมล ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจิระ บุญพจนสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายปรีชา เฉลิมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายผัน จันทรปาน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุจิต บุญบงการ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุจินดา ยงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุวิทย์ ชีรพงษ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ